

Juli '53

Linthorst Homan aan Maas

Amice,

Bygaand STRIKT GEHEIME stuk zyn Belgische beschouwingen
(geheim verkregen) over het plan-Beyen. Geeft bestudering op H.en
N.nog aanleiding tot opmerkingen, dan hoor ik dat wel ?

3.7.1953

LM

I. Onderzoek naar het grondbeginsel van de instelling van een Economische Gemeenschap in het kader van een Europese Politieke Gemeenschap

Alle leden erkennen eenparig, dat de instelling van een Politieke Europese Gemeenschap tevens medebrengt de noodzakelijkheid om te voorzien in de instelling van een gemeenschappelijke markt. De realisatie daarvan zou in opeenvolgende etappen dienen te geschieden. Deze mening is gebaseerd op de noodzaak om de economische belangen van de kleine landen te behoeden in een Politieke Gemeenschap en zelfs te bevorderen in het kader van een Politieke Gemeenschap welke staten omvat van ongelijk belangrijkheid.

II. Grondslagen van een Economische Europese Gemeenschap.

Een Economische Europese Gemeenschap moet op de volgende grondslagen steunen :

- A) Instelling van een gemeenschappelijke markt, gebaseerd op het vrije verkeer van goederen, kapitalen, personen en diensten;
- B) De handhaving en de ontwikkeling van een liberale politiek ten aanzien van derde landen. De mogelijkheid van toetreding voor landen welke wensen deel uit te maken van de gemeenschap. De handhaving en ontwikkeling van een actieve en vruchtdragende samenwerking met diè internationale organisaties, welke zich reeds bezig houden met de liberalisatie van het goederenverkeer en van het betalingsverkeer;
- C) Het beginsel van de collectieve verantwoordelijkheid van de staten-leden ten aanzien van tijdelijke of fundamentele verstoringen, ontstaan in de economie van sommige landen.

A. Instelling van een gemeenschappelijke markt.

De instelling van een gemeenschappelijke markt vereist de progressieve realisatie van een reeks voorwaarden, welke op de navolgende wijze gerangschikt kunnen worden :

- 1. de opheffing van kwantitatieve restricties welke de vrije uitwisseling van goederen belemmeren;
- 2. de opheffing van tariefmuren;

3. de opheffing van geldomwisselingsbeperkingen en kunstmatige belemmeringen van de omloop van de betaalmiddelen;
4. het vrije verkeer van kapitalen, voor zover deze dienen als investeringsmiddelen;
5. het in overeenstemming brengen van arbeidsvoorwaarden en sociale wetgevingen;
6. het in overeenstemming brengen van fiscale lasten welke van invloed zijn op de productiekosten of de vorming van productieve besparingen.

Door verschillende leden is de nadruk gelegd op de noodzaak om een progressieve en gecoördineerde harmonisatie te verwezenlijken van de economische, sociale en financiële politiek van de staten-leden, voorafgaande aan de instelling van een gemeenschappelijke markt voor alle producten.

De vertegenwoordiger van het Ministerie van Landbouw heeft in het bijzonder de nadruk gelegd op de opvatting, dat de vrije uitwisseling van landbouwproducten in een gemeenschappelijke markt niet mogelijk is, dan op voorwaarde dat de navolgende doelstellingen verwezenlijkt zijn :

- 1) de opheffing van buitensporige verschillen in de kostprijzen van de landen der Gemeenschap. Dit veronderstelt met name :
  - a. een voldoende nivellering van lonen en sociale lasten;
  - b. voorziening met grondstoffen (meststoffen en veevoeder, etc.) op praktisch gelijke voorwaarden, zowel t.a.v. prijzen als hoeveelheden;
  - c. dat de regelingen ten aanzien van de pachten in de verschillende landen geen voordelen bieden welke anderen niet genieten;
  - d. dat de verkrijging van credieten op praktisch gelijke voorwaarden mogelijk is en het technische karakter op bijna gelijke voet van ontwikkeling staat.
- 2) officiële organisatie van de productie en de distributie, welke niet bepaalde leden begunstigt, en welke de staats- of particuliere monopolies verhindert;
- 3) het in overeenstemming brengen van de nationale wetgevingen en regelingsbevoegdheden naarmate deze repercussies kunnen hebben op productie- en distributievooraarden.

De ingewikkeldheid en de veelheid der problemen welke de instelling van een gemeenschappelijke markt medebrengt, maakt, dat het, naar de mening van de Werkgroep, niet mogelijk is om in een verdrag een datum vast te stellen voor het oprichten van een gemeenschappelijke markt. Dit systeem is wel toegepast bij de instelling van de Europese Kolen- en Staalgemeenschap. Integendeel zijn de leden van de Werkgroep van mening, dat in het verdrag voor de Politieke Europese Gemeenschap opeenvolgende etappes moeten zijn voorzien voor de realisering van de gemeenschappelijke markt, gedurende welke perioden de organen der Gemeenschap zich zouden moeten toeleggen op het oplossen van de gestelde vraagstukken, waardoor de weg dient te worden gebaad naar de uiteindelijke vrije uitwisseling van goederen, kapitalen, personen en diensten.

Ten opzichte van de vaststelling van deze etappes is in de Werkgroep verschil van mening gerezen :

De vertegenwoordiger van het Ministerie van Economische Zaken is van mening, dat, om een bestendiging van de huidige particularismen te vermijden, de data waarop de integratieperioden dienen aan te vangen, zoveel mogelijk moeten worden vastgesteld. Hij waarschuwt er voor, niet een te groot aantal prealabele voorwaarden te stellen, welke gerealiseerd zouden moeten zijn voordat men een begin zou maken met de eerste taak, welke naar de mening van het Ministerie van Economische Zaken moet bestaan in de verwezenlijking van een tariefgemeenschap.

De vertegenwoordiger van het Ministerie van Landbouw is daarentegen van mening, dat elke stap voorwaarts op het gebied van de economische integratie dient af te hangen, zonder dat rekening wordt gehouden met de tijdsduur, van de oplossing van het vraagstuk, dat aan de organen van de Gemeenschap werd gesteld in de voorafgaande periode.

B. Handhaving en ontwikkeling liberale politiek t.a.v. derde landen. Mogelijkheid van toetreding tot de Gemeenschap. Samenwerking met internationale Organisaties.

De Werkgroep acht het niet bestaanbaar, dat een Gemeenschap welke beperkt is tot een bepaald aantal Europese landen, zich bepaalt tot een autarkische politiek en het protectionisme zou

versterken aan de buitengrenzen van deze Gemeenschap, De Werkgroep acht het noodzakelijk, dat nauwkeurige bepalingen worden opgenomen in een verdrag, teneinde de toetredingsvoorwaarden vast te stellen voor Europese landen, welke deel wensen uit te maken van de Gemeenschap. Anderzijds zou voorzien moeten worden in een vorm van zo nauw mogelijke associatie, teneinde een samenwerking te realiseren met die landen, welke om politieke of juridische redenen verhinderd zijn om volledig toe te treden tot de Gemeenschap.

Ten aanzien van de samenwerking met internationale organisaties welke zich reeds bezighouden met de liberalisatie van het goederenverkeer, meent de vertegenwoordiger van de Administration belge de Coopération Economique, dat er geen technische bezwaren bestaan om in Europa economische zônes te scheppen. De O.E.C.E. heeft geen enkel bezwaar gemaakt tegen Benelux of het plan tot het afsluiten van een economische unie tussen Groot-Brittannië en de Scandinavische landen. De O.E.C.E. streeft er trouwens naar de terugkeer te vergemakkelijken naar een systeem, dat de gehele wereld omvat, voor de goederenruil en het betalingsverkeer, waarin alle restricties zouden zijn vervallen.

Op monetair gebied doet zich een andere toestand voor. De moeilijkheden welke zouden kunnen ontstaan in het kader van de Europese Betalings-Unie tengevolge van de instelling van een Europese Gemeenschap, zouden zich overigens evengoed kunnen voordoen ingeval van één of ander initiatief van de zijde van Groot-Brittannië.

Het beginsel van een collectieve oriëntatie naar convertibiliteit wordt heden ten dage algemeen aanvaard en de O.E.C.E. gaat de procedure onderzoeken, welke zou moeten worden gevolgd om te bestuderen op welke wijze en op welke voorwaarden het mogelijk zou zijn de overgang van het huidige regime van de E.B.U. zonder schokken te doen overgaan naar een multi-lateraal systeem voor het goederenverkeer, de betalingen en het creditwezen.

- C. Beginsel van collectieve verantwoordelijkheid van de staten-leden t.a.v. tijdelijke of fundamentele verstoringen, veroorzaakt in de nationale economieën door de instelling van een gemeenschappelijke markt.

De Werkgroep is van mening, dat een verdrag hetwelk een Politieke Europese Gemeenschap instelt, dient in te houden het beginsel van de collectieve verantwoordelijkheid van de deelnemende landen ten aanzien van tijdelijke of fundamentele storingen in de economieën van sommige van de leden en welke een gevolg zijn van het optreden van de Gemeenschap.

De Gemeenschap zou derhalve moeten nagaan de middelen tot het herstellen (in zijn geheel of gedeeltelijk) van de eventuele schade, veroorzaakt aan enkele van haar leden in de loop van de ontwikkeling naar de gemeenschappelijke markt. Uiteraard houdt de evolutie naar een gemeenschappelijke markt bepaalde risico's in, evenals bepaalde opofferingen van verschillende grootte. Desniettemin zouden de kosten daarvan dragelijk zijn indien, dank zij een progressieve coördinatie van de economische, sociale, financiële en fiscale politiek een interne Europese specialisatie gerealiseerd kon worden, met als gevolg de oprichting van nieuwe bedrijven ter compensatie van de sluiting van andere, welke niet rendabel zijn. Een readaptatiefonds zou in de loop van de overbrugging zijn volle waarde kunnen verkrijgen als technisch instrument, bedoeld om de overgangen financieel te steunen, welke moeten leiden tot de volledige economische integratie.

III. Vraagstukken welke de Economische Europese Integratie stelt in verschillende economische sectoren.

- A. Op het gebied van het goederenverkeer.

A-1. Instelling van een tariefgemeenschap.

In een studie welke aan dit vraagstuk is gewijd door de Administratie der Douanen en Accijnzen van het Ministerie van Financiën, wijst deze instantie op het feit, dat een tariefgemeenschap slechts de eerste stap is op de weg naar een Douane-Unie, waarheen men zich moet oriënteren teneinde de Europese economische integratie te verwezenlijken.

Vraagstukken : De instelling van een tariefgemeenschap stelt de volgende problemen :

1. instelling van een gemeenschappelijke nomenclatuur;
2. " " " gemeenschappelijke invoerrechten aan de buitengrenzen der Gemeenschap;
3. afschaffing van invoerrechten bij de invoer van goederen afkomstig van het grondgebied der deelnemende landen.

Voorgestelde oplossingen.

1. Gemeenschappelijke tarief-nomenclatuur.

De aanvaarding van de Nomenclatuur van Brussel van 1950 zou geen moeilijkheden bieden, aangezien de 6 landen de Conventie getekend hebben, waarbij zij zich verbinden de genoemde nomenclatuur te gebruiken als basis voor hun tarieven. Wel zou het noodzakelijk zijn om de onderverdelingen van het tarief gelijk te maken, gezien het feit, dat de nomenclatuur slechts de hoofd- of basisposten omvat. De werkzaamheden, welke door de Studiegroep voor een Europese Douaneunie in 1949 werden verricht, zouden de uit te voeren werkzaamheden kunnen vergemakkelijken.

2. Gemeenschappelijke invoerrechten.

De Studiegroep voor een Europese Douaneunie heeft reeds een vergelijkende studie gemaakt van de "incidence" van de verschillende Europese tarieven welke thans van kracht zijn en heeft eveneens een poging tot vaststelling van gemiddelde rechten gedaan. Deze werkzaamheden zouden van groot nut kunnen zijn voor de vaststelling van gemeenschappelijke invoerrechten.

De unificatie zou geleidelijk moeten plaatsvinden en moeten gelden voor alle tariefposten. De landen waarvan de invoerrechten lager zijn dan het gemeenschappelijk overeengekomen tarief, zouden hun rechten mogen verhogen tot de vastgestelde hoogten; de landen waarvan de rechten hoger zijn dienen het omgekeerde te doen.

3. Afschaffing van invoerrechten tussen de staten-leden van de Gemeenschap.

De voornaamste moeilijkheden zijn :

- a) het regime voor producten welke in het land van invoer onderworpen zijn aan een binnenlands recht, dat geheven wordt bij de productie (accijnzen en andere consumptierechten);
- b) het verlies van de inkomsten tengevolge van de opheffing van de invoerrechten;
- c) de maatregelen welke bij ontbreken van een gemeenschappelijke kas genomen moeten worden teneinde te vermijden, dat goederen afkomstig van derde landen geen aanleiding zouden geven tot heffing van rechten ten gunste van een deelnemend land, dat niet het land van bestemming is.

Om de eerste moeilijkheden te vermijden zou besloten kunnen worden, dat de deelnemende landen voortgaan met het heffen bij invoer van het equivalent van het recht voor die producten, welke onderhevig zijn aan een accijns of ander consumptierecht, zoals dit thans in Beneluxverband geschiedt.

De twee andere moeilijkheden zouden het voorwerp van een passend onderzoek moeten uitmaken.

Het is noodzakelijk dat de afschaffing van invoerrechten tussen de deelnemende landen geleidelijk geschiedt. De landen wier rechten lager zijn dan die van de andere staten, zouden slechts tot verlaging moeten overgaan, wanneer de rechten van de anderen tot hun niveau zouden zijn teruggebracht.

In een afzonderlijke studie, gewijd aan de tariefgemeenschap, vestigt het Ministerie van Economische Zaken eveneens de aandacht op de vraagstukken, welke de geleidelijke afschaffing van invoerrechten stelt binnen de Gemeenschap. Dit Ministerie wijst er met nadruk op, dat het nodig is, dat de geleidelijke opheffing van rechten zich niet uitstrekt over een te lang tijdvak, en acht het gewenst, dat de opheffing wordt toegepast op een zo groot mogelijk aantal tariefposten en vooral op die, welke de handel betreffen tussen de deelnemende landen onderling.

De uitvoering van de verlaging zou volgens een automatische formule dienen te geschieden, aangezien elke andere

formule aanleiding zou geven tot eindeloze onderhandelingen en tot niets zou leiden.

Teneinde het ongunstige effect voor de staatsbudgetten op te vangen, veroorzaakt door de algehele afschaffing of reductie van invoerrechten, zouden bepaalde fiscale rechten, d.w.z. die, welke belangrijke inkomsten verzekeren zonder prohibitief te zijn, eventueel buiten de operatie gehouden kunnen worden.

Tenslotte zou moeten worden voorzien in een "clause de sauvegarde" teneinde verschillende landen, welke economische en sociale moeilijkheden ondervinden, voor een beperkte periode ontheffing te verlenen van de maatregelen welke deze hadden moeten nemen. Het beroep op de clause de sauvegarde zou niet mogen ingaan tegen de gedachte van voortgang in de zin van afschaffing van invoerrechten. Hierin zou voorzien kunnen worden door een procedure, welke er in zou bestaan dat de wettigheid van de vraag tot toepassing van de clause beoordeeld zou moeten worden door een daartoe bevoegd orgaan.

België zou in een dergelijk geval zich kunnen beroepen op deze clause teneinde het risico van illegale concurrentie van sommige bevoorrechte landen tegen te gaan. Inderdaad zouden sommige leden een te grote druk kunnen uitoefenen op verwerkende industrieën welke onvoldoende aangepast zijn aan de eisen van de gemeenschappelijke markt.

Het Nederlandse Memorandum.

Het Ministerie van Economische Zaken heeft aan de Werkgroep een bepaald commentaar voorgelegd op dit memorandum waarvan het voornaamste is :

De Nederlandse Regering rechtvaardigt haar voorstel voor een tariefgemeenschap door de noodzaak een gemeenschappelijke markt in te stellen, welke onmisbaar is voor de modernisering van de economische structuur van Europa. Zij vreest, dat een geleidelijke realisatie van een gemeenschappelijke markt, zoals het ontwerp voor de Europese Politieke Gemeenschap voorziet, aanzienlijke achterstand voor de economische eenmaking van Europa zou medebrengen.

Indien dit voorstel de aandacht verdient naarmate het de goederenruil zou bevorderen, dan dient te meer te worden vastgesteld, dat het zeer wenselijk maakt de aanvaarding van een gecoördineerde politiek op economisch, sociaal, fiscaal en financieel gebied. Deze coördinatie schijnt zelfs noodzakelijk in het licht van de wederwaardigheden welke werden ondervonden bij de gang van zaken in het verband van Benelux, O.E.C.E. en E.B.U.

Indien, zoals trouwens het Nederlandse memorandum erkent, de gemeenschappelijke markt een gelijktrekking noodzakelijk maakt van de productiekosten, en indien de verhoging van de levensstandaard het einddoel is van elke economische integratie, dan lijkt het van belang, dat de vraagstukken, betrekking hebbende op het vrije kapitaalverkeer (convertibiliteit, investeringen) en op het vrije verkeer van personen (emigratie, immigratie), evenals het in overeenstemming brengen van lonen en andere lasten welke de productie betreffen, met de grootste zorg worden bestudeerd, teneinde te leiden tot uitvoeringsplannen.

Wanneer de oplossing voor deze vraagstukken zal zijn gevonden, zal een readaptatiefonds, zoals voorgesteld werd in art. 85 van het ontwerp-verdrag voor een Politieke Europese Gemeenschap, zijn volle waarde kunnen verkrijgen als instrument om de onvermijdelijke storingen op te vangen, welke zich zouden voordoen in de economieën van de staten-leden gedurende de geleidelijke instelling van de gemeenschappelijke markt.

A-2 Afschaffing van kwantitatieve restricties.

Moeilijkheden.

In een nota van het Ministerie van Economische Zaken wordt gewezen op de moeilijkheden, ondervonden op dit gebied in het kader van de O.E.C.E.

Middelen welke zouden kunnen worden toegepast.

Dit Ministerie is van mening, dat het van belang is van meet af aan in het kader van de Economische Gemeenschap te

bereiken dat de resultaten welke reeds door het Parijse organisme zijn verkregen, worden bekrachtigd.

Anderzijds zou, teneinde de liberalisaties welke reeds verkregen zijn uit te breiden, als basis een meer actuele toestand kunnen worden genomen dan het referentiejaar 1948. Deze mening berust op het feit, dat vele landen hun activiteit aanmerkelijk hebben uitgebreid op het gebied van de particuliere handel sedert 1948 en een grote expansie hebben verkregen van hun goederenruil met het buitenland.

Ook zullen, teneinde het bastion van protectionisme te bestrijden naar mate men voortgang zal maken op het gebied van de liberalisatie van het handelsverkeer, bepaalde systemen, welke reeds werden toegepast, zoals de liste commune, de beslissingen van de Gemeenschap kunnen dienen.

A-3. Transportvraagstukken.

De Administratie van het Vervoer van het Ministerie van Verkeerswezen wijst er op, dat een economische eenwording van Europa noodzakelijkerwijs medebrenkt, gezien vanuit het gezichtspunt van het vervoer van goederen, de instelling binnen de Gemeenschap van tarieven, welke uniform zijn en degressief, van welke plaats van herkomst ook, tot welke plaats van bestemming ook, gelegen binnen de grenzen van de Gemeenschap, en welke van kracht dienen te zijn voor elk product.

De oplossing van dit vraagstuk wordt bestudeerd in het kader van de E.G.K.S., welke er naar moet streven om flagrante discriminaties welke voor kolen en staal bestaan op het gebied van spoorwegtarieven van de verschillende landen, af te schaffen. Wanneer deze taak tot een goed einde wordt gebracht, zal deze aangevuld moeten worden door een harmonisering van de verschillende tarieven voor de drie vervoerscategorieën, nl. spoorweg, water en wegvervoer.

Van de moeilijkheden waar men tegen zal stuiten bij de uitvoering van deze doelstellingen, kunnen genoemd worden :

1. het ontbreken van internationale spoorwegtarieven op uniforme basis voor de verschillende spoorwegnetten;

2. het ontbreken van een internationaal geregeld tarief voor het vervoer te water en voor het wegvervoer;
3. de noodzaak om een uniform tarief in te stellen voor de landen van de Gemeenschap, gebaseerd op de gemiddelde transport-kostprijs in de verschillende landen.
Deze eis zal België in een zeer ongunstige situatie plaatsen in verhouding met alle andere landen waarvan de kostprijs minder hoog is.

Oplossingen:

a. Voor het vraagstuk van de internationale tarieven.

De Internationale Spoorweg Unie houdt zich reeds bezig met de vaststelling van internationale spoorwegtarieven. Zij heeft een resultaat bereikt op het gebied van het vervoer van stukgoed; haar bemoeiingen zullen moeten worden uitgebreid voor de vaststelling van een tarief voor aanbederf onderhevige levensmiddelen, massavervoer, enz.

b. Voor de vaststelling van een uniform tarief.

De instelling van een compensatie-systeem, waardoor de landen met lage kostprijzen hun supplement aan inkomsten zouden afstaan aan de minder begunstigde netten op dit gebied.

De vertegenwoordiger van de Afdeling Vervoer van het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft ook nog gewezen op het belang om bij de onderhandelingen over de instelling van een Europese Politieke Gemeenschap de voorwaarden, waaronder het vervoer binnen de grenzen zou plaatsvinden, te bestuderen.

x x

x

B. Vraagstukken op het gebied van het kapitaalverkeer.

In een nota, welke aan de Werkgroep is overhandigd, erkent de vertegenwoordiger van de Nationale Bank dat de instelling van een gemeenschappelijke markt in het kader van de Europese Politieke Gemeenschap een te wensen doelstelling is. Hij is van mening, dat in de mate dat deze gemeenschappelijke markt

zal leiden tot de liberalisatie van het handels- en betalingsverkeer, zowel in de betrekkingen tussen de deelnemende landen van de Gemeenschap onderling als in de betrekkingen met de landen die er geen deel van uitmaken, een belangrijke vooruitgang zal zijn bereikt.

De instelling van de gemeenschappelijke markt zal bereikt kunnen worden door de coördinatie van de monetaire, financiële en credietpolitiek van de leden der Gemeenschap. Deze coördinatie zal dienen rekening te houden met de speciale eisen voor het monetaire in- en externe evenwicht van elk der leden van de Gemeenschap. De Nationale Bank is echter van mening, dat de modaliteiten van deze coördinatie, kernpunt van het monetaire aspect van de gemeenschappelijke markt, zullen moeten worden vastgesteld op het tijdstip waarop men zal overgaan tot de studie van de toepassing van het verdrag.

De Nationale Bank is van oordeel dat de economische vraagstukken welke gesteld worden door de instelling van de gemeenschappelijke markt nog niet voldoende zijn omlijnd om in de gegeven omstandigheden zich te gaan wijden aan een diepgaand onderzoek. De Nationale Bank behoudt zich derhalve haar positie geheel voor.

De vertegenwoordiger van de "Administration de la Trésorerie" van het Ministerie van Financiën wijst er op, dat de Trésorerie nog niet heeft kunnen overgaan tot een diepgaande studie van de vraagstukken, verband houdende met de instelling van een gemeenschappelijke markt.

Wél acht hij het gewenst twee opmerkingen te maken betreffende de financiële bepalingen welke zouden kunnen worden opgenomen in een verdrag voor de Europese Politieke Gemeenschap. In de eerste plaats zou, indien een dergelijk verdrag aan de Gemeenschap de bevoegdheid gaf leningen aan te gaan, deze bevoegdheid moeten aansluiten aan de normen welke in de nationale wetgevingen van de deelnemende landen voorkomen. Zo geeft in normaal georganiseerde landen steeds de wet aan de Regering de bevoegdheid om leningen te sluiten. De verlening van deze bevoegdheid aan de executieve macht van de Gemeenschap lijkt gevaarlijk en schijnt niet in overeenstemming te zijn met de traditionele politiek op dit gebied.

Ook rijst de vraag of men de Gemeenschap er van zou kunnen weerhouden om op onvoorzichtige wijze leningen aan te gaan. Dit vraagstuk zal nauwlettend bezien moeten worden bij de vaststelling van het verdrag.

In de tweede plaats zou een gemeenschap bepaalde belastingen of contributies kunnen heffen. Overeenkomstig het Belgische recht hebben goedgekeurde belastingen slechts rechtskracht voor één jaar. Men zou moeten toezien dat eenzelfde tijdslimiet voor de geldigheid van de belastingen van de Gemeenschap zou worden vastgesteld.

Tevens dient te worden gewezen op het gevaar in deze twee opzichten voor een uitdroging van de bronnen van de nationale staatsinkomsten.

x x
x

C. Vraagstukken op het gebied van verkeer van personen.

In een nota van het Directoraat-Generaal van de "Chancellerie et du Contentieux" van het Ministerie van Buitenlandse Zaken wijst dit Directoraat er op, dat van het Belgische standpunt het vraagstuk van het verkeer van personen moet worden bezien uit tweeërlei gezichtshoek :

- a) Emigratie : De Belgische autoriteiten beletten in geen enkele zin de emigratie van personen, die zich op het nationale grondgebied bevinden en het is niet waarschijnlijk, dat later beperkingen op dit gebied zullen worden ingevoerd.
- b) Immigratie. In dit opzicht dient te worden nagegaan het geval van personen, die zich naar België begeven teneinde er zich te vestigen en een winstgevende activiteit te ontplooiën.

Moeilijkheden.

Op het gebied van de immigratie bestaat een wetgeving in België. Dit betreft nl. het K.B. van 31 Maart 1936 nopens de afgifte van werkvergunningen en de Besluitwet van 16 November 1939 betreffende de toekenning van beroepskaarten.

De maatregelen welke genomen zullen moeten worden om de immigratie te vergemakkelijken in het kader van de Politieke Europese Gemeenschap zullen t.z.t. moeten worden gezien door de Ministers van Arbeid en Sociale Voorzorg en van Economische Zaken en Middenstand.

Oplossingen:

- a) Er dient op gewezen te worden dat, behalve de uitzonderingen op deze wetgeving voorzien in het kader van de B.L.E.U. en Benelux, België faciliteiten verleent aan personen, afkomstig uit de landen van het Pact van Brussel. De aanpassingen, op deze wijze ingeleid, zouden misschien kunnen worden uitgebreid, met reciprociteit, tot de leden van de Europese Politieke Gemeenschap.
- b) In het kader van het Verdrag voor de E.K.S.G. zullen regelingen getroffen moeten worden om de binnenkomst en het verkeer van geschoolde arbeidskrachten in de steenkolen- en staalsectoren te vergemakkelijken. De wetgeving welke zal worden aanvaard op dit gebied zou als voorbeeld kunnen dienen voor de andere sectoren van het economische leven welke geïntegreerd zullen worden in een Gemeenschap.
- c) In het kader van de Raad van Europa is op het ogenblik een ontwerp-conventie inzake de wederkerige behandeling van personen, die de nationaliteit van het andere land bezitten, in studie. Dit voorstel houdt in de instelling van een vestigings- en arbeidsregeling voor onderdanen van de landen welke aangesloten zijn bij de Raad van Europa, een regeling welke het midden houdt tussen de behandeling van onderdanen en vreemdelingen. Dit voorstel gaat echter minder ver dan de voorstellen, gedaan in het ontwerp-verdrag voor de Europese Politieke Gemeenschap.

Sociale Zekerheid.

De kwesties, verband houdende met de sociale zekerheid en ziekteverzekering, met inbegrip van de sociale zekerheid van migrerende arbeiders, vormen het voorwerp van accoorden en ontwerpen in het kader van de Raad van Europa. Deze overeenkomsten,

waarbij de 6 partij zijn, kunnen zonder moeilijkheden in werking worden gesteld onderling.

Tenslotte dienen de grote mogelijkheden te worden genoemd, zowel betreffende arbeidsvraagstukken als sociale zekerheid, welke geboden worden door het geheel van conventies en aanbevelingen van de Internationale Arbeidsorganisatie. België, evenals het merendeel van de staten-leden van de 6 en van de Raad van Europa, hebben de belangrijkste van deze conventies geratificeerd, waardoor de harmonisering van de arbeidsvoorwaarden vergemakkelijkt wordt.

x . . . x

x

IV. Integratie van de overzeese gebiedsdelen.

De vertegenwoordiger van het Ministerie van Economische Zaken heeft er op gewezen, dat, gezien ^{van} het standpunt van het moederland, de uitbreiding van de gemeenschappelijke markt tot de overzeese gebiedsdelen voordelen biedt voor de nationale economieën. Inderdaad zou de inschakeling van de overzeese gebiedsdelen in de Gemeenschap een snellere "mise en valeur" en ontwikkeling van de economische activiteit mogelijk maken. Het resultaat zou zijn een uitbreiding van de handel van deze gebied , welke door driehoekstransacties zou kunnen bijdragen tot de vermindering van het Dollar-deficit van de moederlanden. Deze inschakeling b.v. in het geval van de Franse overzeese gebiedsdelen zou het bovendien mogelijk maken om het enge protectionisme te vernietigen, waarmede deze gebieden tot dusverre zijn omringd.

Mening van het Ministerie van Koloniën.

In een nota, opgesteld door het Ministerie van Koloniën, brengt dit Ministerie, hoewel adhesie wordt betuigd aan de beginselen van de Europese integratie, argumenten naar voren van politieke, juridische en economische aard, welke gericht zijn tegen een opname van Kongo in een dergelijke integratie.

a) Op principieel politiek en juridisch gebied legt het Ministerie van Koloniën de nadruk op het feit, dat wat betreft Ruanda-Urundi aan de Belgische Regering administratieve volmachten zijn verstrekt door de Voogdijschapsraad. Deze volmachten kunnen niet gedeeld worden door de vertegenwoordigers van de staten-gemeenschap, welke daartoe geen mandaat heeft ontvangen van de V.N. en welke bovendien in het kader van de V.N. geroepen zijn te oordelen over de wijze, waarop België gebruik maakt van zijn voogdijschapsbevoegdheid.

Ten aanzien van de Kongo heeft België op eigen verantwoordelijkheid op zich genomen om de politieke, sociale en economische vooruitgang van de Belgische bevolking van Afrika te bewerkstelligen. De Belgische grondwet vermeldt trouwens, dat Kongo bestuurd wordt overeenkomstig bijzondere wetten, welke uitsluitend ontleend zijn aan de Belgische souvereiniteit.

b) Op economisch gebied past Kongo reeds een zeer liberale politiek toe op het gebied van personen-, goederen- en kapitalenverkeer, elementen welke de grondslagen vormen van een gemeenschappelijke markt. De uitvoering van deze politiek is uitvloeisel van de wil van Kongo en is niet onderworpen aan andere richtlijnen dan die, welke afkomstig zijn van de Regering van de Kolonie en van België.

De toetreding van Belgisch Kongo tot een verdrag voor een Europese Gemeenschap zou mogelijk de richting, welke België steeds aan zijn koloniale politiek heeft gegeven, wijzigen op zodanige wijze, dat internationale instanties welke niet deskundig zijn op koloniaal gebied, regels zouden kunnen opleggen, welke niet verenigbaar zijn met de Afrikaanse omstandigheden.

In dit verband dient niet vergeten te worden, dat het onmogelijk is om op de inheemsen van Kongo een sociale wetgeving toe te passen, welke geunificeerd is op de grondslagen welke de arbeidsvoorwaarden in Europa stellen in gebieden, welke reeds sedert eeuwen openstaan voor de beschaving.

Evenmin kan men stilzwijgend voorbijgaan aan de bijzondere positie van Kongo op het gebied van in- en uitvoerrechten,

heffingen van gelijke aard, waarvan de afschaffing zou moeten worden uitgevaardigd binnen een gemeenschappelijke markt. Inderdaad vormen in- en uitvoerrechten de voornaamste bron van inkomsten van Kongo en hebben uitsluitend een fiscaal karakter. Dit geldt niet voor Europa, waar de invoerrechten slechts ten doel hebben nationale industrieën te beschermen.

Bovendien dient niet uit het oog te worden verloren dat Kongo gehouden zou zijn om de voordelen, welke het zou geven aan leden van de Gemeenschap, eveneens te verstrekken aan de landen, welke voordeel trekken van de bepalingen van het Verdrag van St. Germain-en-Laye.

Tenslotte dient te worden opgemerkt, dat noch het Verenigd Koninkrijk noch Portugal, wier Afrikaanse gebiedsdelen nauwe economische betrekkingen onderhouden met Belgisch Kongo, deel zouden uitmaken van deze Europese Gemeenschap. Alleen de door Frankrijk beheerde gebieden in Afrika en Kongo zouden daarin begrepen kunnen worden.

CONCLUSIE.

Het Ministerie van Koloniën meent de integratie van Kongo op politiek en economisch gebied te moeten verwerpen, aangezien het één niet mogelijk is zonder het andere.

Het is echter besloten om, zoals thans en in het verleden, een liberale politiek te volgen en in de mate van zijn mogelijkheden mede te werken aan de voortgang van een Europese integratie, welke dit Ministerie gewenst acht.